

**Кунік Павло Володимирович
(07.07. 1924 р.н)**

100

ЛИЧНЫЙ ЛИСТОК
по учету кадров

Кунік
Павел, отчество *Владимирович*
Год, числа и м-я рождения *7. VII - 1924*
рождения *г. Жмеринка*
село, деревня, город, район, область
Березинского района Владимирской обл.
профессия *Учредитель* б. Соц. происхождения
член КПСР партстаж *от июля 1951* парбилет № *14969045*
месяц и год вступления в парторганизацию

в каком ВЛКСМ, с какого времени и № билета
Владимирской области

Место заведения образования	Факультет или отделение	Год поступле- ния	Год оконча- ния или ухода	Если не окончи- то с ка- кого курса ушел	Какую специальность полу- чил в результате окончания учебного заведения, указать № диплома или удостоверения
<i>г. Киев</i>	<i>юри- дический</i>	<i>1944</i>	<i>1948</i>	<i>-</i>	<i>Юрист</i>
<i>г. Киев</i>	<i>юри- дический</i>				
<i>г. Киев</i>	<i>юри- дический</i>				

иными языками и языками народов СССР владеете
русский - украинский
и переводите со словарем, отвечает внятно объясняется, владеете свободно

ученое звание _____

ученые труды и изобретения _____

Народився Павло Володимирович 7 липня 1924 році у родині Жмеринського залізничника. Він з того покоління, коли випускний вечір після закінчення середньої школи прийшовся на 22 червня 1941 року, і молодий хлопець вже з вересня 1941 року був в армійських рядах – спочатку у військовому училищі у Томську, а з квітня 1942 року – у діючій армії на фронті, командиром взводу розвідників. До вересня 1943 року приймав активну участь у бойових операціях, нагороджений Орденом Вітчизняної війни 1 ступеню, 5-ма медалями та Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

В вересні 1943 року демобілізований через тяжке поранення, наслідком якого стала повна сліпота.

Не дивлячись на це, 19-річний хлопець знайшов у собі сили та мужність не впасти духом, ще в госпіталі у Казані поступив на перший курс юридичного факультету університету, а закінчив курс правознавства вже в Київському університеті в 1948 році.

15 березня 1949 року Павла Володимировича було зараховано до складу Вінницької колегії адвокатів у Жмеринську юридичну консультацію, де він і пропрацював до виходу на пенсію 23 квітня 1992 року (адвокатом, завідуючим консультацією), тобто маючи 43 роки адвокатського стажу.

Чи може хтось собі уявити ситуацію, коли людина, яка нічого не бачить, добросовісно виконує адвокатські обов'язки, не тільки надаючи усні консультації, але і приймаючи участь у різних категоріях справ в судах, складаючи велику кількість процесуальних документів.

Так тільки за період стажування з 10 травня 1948 року по 9 березня 1949 року ним дано 125 усних консультацій, складено 202 позовні заяви, написано 5 скарг в порядку нагляду, 19 касаційних скарг, він прийняв участь по 19 кримінальних справах у судах, у т.ч. по 2-х складних. Чи не є це прикладом для наслідування?

Окрім адвокатської роботи Павло Володимирович жив насиченим повсякденним життям: вникав та приймав участь у великій кількості подій, читав спеціальну юридичну та художню літературу, виступав з лекціями перед населенням, надавав юридичну підтримку багатьом колгоспам та промисловим підприємствам і т.і.

Слід зазначити, що у Павла Володимировича була ще й велика та дружна родина: дружина Зінаїда – 1924 р.н., дочка Лариса, 1946 р.н., дочка Тамара, 1949 р.н. та син Володимир, 1953 р.н.

Саме на таких мужніх людях тримається суспільство.